

בעניין:

רונן צור, ת.ז. 024394454

מרח' ששת הימים 74 רמת השרון
טל': 052-6214502; פקס': 03-9648526
דוא"ל: ronen.zur@gmail.com

ע"י ב"כ עוה"ד ליאור להב מ.ר. 16412
ו/או שולמית אשכול ו/או הדר סטמפו ואח'
במגדל ספיר, קומה 20, רחוב תובל 40, רמת-גן
טל': 03-3753116; פקס': 03-3752327
דוא"ל: lior@lahav-adv.co.il

התובע;

- נגד -

ערוץ יהודי ישראלי בע"מ, ח.פ. 514812403

מרחוב צלע ההר 44, מודיעין

הנתבעת;

מהות התביעה: תובענה ייצוגית לפי פרט 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006.
סכום התביעה המוערך לקבוצה: לצורכי הערכת הסמכות העניינית מעל ל- 2.5 מיליון ₪.
סכום התביעה המוערך האישי: 1,000 ₪.
סכום האגרה שיש לשלם תוך הפניה לתוספת: 5,671 ₪ בהתאם לתקנה 11.ב לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.
הליכים נוספים דומים: על פי סעיף 5 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, מבדיקה בפנקס וככל הידוע לח"מ, לא הוגשה תובענה ייצוגית אשר חלק מהשאלות המהותיות של עובדה או משפט המתעוררות בהן, דומות בעיקרן לשאלות כאמור המתעוררות בתובענה זו.

כתב תובענה ייצוגי

הזמנה לדין
הואיל והתובע שבכותרת הגיש כתב תביעה זה נגדך, לרבות בקשה לאישור תובענה כייצוגית, הנך מוזמנת בזאת להגיש כתב הגנה ו/או כתב תשובה לתובענה לאישור התובענה כייצוגית בתוך תשעים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.
לתשומת ליבך, אם לא יוגש כתב הגנה ו/או כתב תשובה לתובענה לאישור התובענה כייצוגית, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין ו/או החלטה שלא בפניך.

תוכן עניינים

3..... מבוא

3..... הצדדים

4 ..... הוראות החוק ותנאי הרישיון של הנתבעת

5 ..... הנתבעת מסיתה באופן בוטה נגד חיילי צה"ל

9 ..... המסגרת הנורמטיבית ועילות התביעה

9 ..... עוולת הרשלנות

10 ..... הפרת חובה חקוקה

11..... הנזק שנגרם לתובע בפרט ולחברי הקבוצה בכלל

13 ..... כללו של דבר

א. מבוא

מי שזורע שנאה - יקצור חרטה" רבי שלמה אבן גבירול

1. עניינה של תביעה זו הינו בהסתה הנוראה, חסרת התקדים, המתרחשת בערוץ הטלוויזיה של הנתבעת, הוא ערוץ 14, כנגד חיילי צה"ל.
2. לידתה של הסתה זו היא בהתגייסותם של חיילים רבים, בכללם קצינים מיחידות קרביות, מילואימניקים של יחידות מיוחדות וטייסים, ואף מפקדי צבא ההגנה לישראל לדורותיו, כדוגמת אהוד ברק, בוגי יעלון ודן חלוץ, להיאבק, באופן דמוקרטי ולגיטימי, בכוונת הממשלה ה-37 שנבחרה על ידי הכנסת ה-25, לחוקק, מכח רוב פוליטי דחוק, הפיכה משטרית בישראל ובכללה פגיעה ממשית וקשה בעצמאותה של מערכת המשפט, לרבות על דרך ביטולה של "עילת הסבירות".
3. ואולם, אין עניינה של תביעה זו בהפיכה המשטרית ופגיעתה הרעה והאנושה בביטחון מדינת ישראל (ראה קריאתו הנואשת שר הביטחון יואב גלנט ביום 25.3.2023 לעצירת החקיקה, פיטוריו המידיים על ידי ראש הממשלה בנימין נתניהו בעקבותיהם וחזרתו בו עקב התקוממות אזרחית חסרת תקדים בליל הפיטורים).
4. אין עניינה של תביעה זו אף בפגיעת ההפיכה המשטרית בכלכלת ישראל (ראה לשם הדוגמא התבטאויות הנגיד ירון בעניין, והתבטאויותיו של הנגיד לשעבר פרנקל מיום 29.7.2023, לפיהן והתבטאויותיו של הנגיד לשעבר פרנקל מיום 29.7.2023, לפיהן "מעולם לא ראינו השמדת ערך כה גדולה תוך זמן כה קצר") ולא נעסוק בכך שההפיכה הביאה לידי חרבת מערכת היחסים המיוחדת של ישראל עם הגדולה בידידותיה – ארצות הברית. לבסוף, לא נטען דבר אף בכך שהפיכה פסולה זו חותרת תחת הבסיס לדמוקרטיה בישראל – מערכת המשפט המפוארת שנבנתה בישראל בעמל רב. מכאן שנסיים הילוכנו בעניין זה כאן.
5. והנה, התגייסות זו של חיילי צה"ל לשם הגנה על הדמוקרטיה הישראלית, כך ממש, הייתה לצנינים בעיני הנתבעת, והיא נתנה דרור בשידוריה להסתה פרועה, חסרת תקדים, נגדם, אגב הפרת תנאי הרישיון החלים על הנתבעת בשידורי הערוץ שלה.
6. הפרת החובות החקוקות על הערוץ ורשלנותו, הן עניינה של תביעה זו אפוא, שכן מי שהרים ידו על חיילי צה"ל – את ידו נגדע.

ב. הצדדים

7. התובע הינו אזרח ישראלי ששירת שירות מלא בצה"ל ולאחר מכן שירת במילואים. התובע הינו אף איש תקשורת, שימש כחבר כנסת מטעם מפלגת העבודה בשנת 2006 ומייסד תנועת "דגל ישראל".
8. הנתבעת הינה חברה פרטית המאוגדת בישראל. בשנים 2014 – 2018 הפעילה הנתבעת ערוץ מורשת ייעודי הפועל ברישיון שקיבלה לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982, ממועצת הכבלים והלווין ששודר באפיק 20. החל משנת 2018 הנתבעת מפעילה את ערוץ 14 שבא במקומו של ערוץ 20, ופועל כ"בעל רישיון זעיר" המפוקח

בידי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (להלן: "הרשות השנייה"). רישיון זה מאפשר לערוץ 14 לשדר גם שידורי חדשות, בהתאם לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 14), התשע"ח – 2018.

9. הנתבעת נמצאת בשליטתו של מר יצחק מירילשווילי, מיליארדר שהונו נאמד ביותר מ – 3 מיליארד דולרים, ומזוהה עם חצרות חב"ד.

ג. תנאי הרישיון של הנתבעת

11. הנתבעת פועלת מכח רישיון שהונפק לה על פי חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, תש"ן-1990, (להלן: "חוק הרשות השנייה") על ידי הרשות השנייה. רישיון לשידור ציבורי הינו משאב ציבורי רב עוצמה, ועל כן נקבעו בחוק הוראות וכללים לאסדרת מתן רישיונות, לפיקוח על אופן השימוש ברישיונות, ולהבטחת שימוש זהיר בכלי רב עוצמה זה, לטובת כלל הציבור.

12. כך למשל מצא לנכון המחוקק לקבוע (בסעיף 47 (א) לחוק הרשות השנייה) כי:
"מורשה לשידורים יבטיח כי בשידור בענייני היום שלתכנון יש משמעות ציבורית, יהיה ביטוי נאות לדעות שונות הרווחות בציבור."

13. יתרה מכך, חוק הרשות השנייה כולל הוראות בדבר "שידורים אסורים" ובסעיף 46 לו נקבע בין היתר:
"מורשה לשידורים לא ישדר שידורים שיש בהם –
1. עבירה פלילית או עוולה אזרחית לפי כל דין;
2. הסתה לגזענות, לאפליה או לפגיעה ממשית באדם או בקבוצת בני-אדם, על רקע השתייכותם לדת, גזע, לאום, מין, עדה, אורח-חיים או מוצא;
.....
3. תעמולה מפלגתית למעט תעמולת בחירות המותרת על פי דין;"

14. המחוקק ראה חשיבות בהוראות אלו וקבע בסעיף 37 (א) לחוק הרשות השנייה סנקציה של ביטול, הגבלה או צמצום הרישיון אם מצאה שהמורשה לשידורים לא קיים את הוראות חוק הרשות השנייה ו/או הפר הוראה מהוראות סעיף 46.

15. אם כן, החובות החקוקות בחוק הרשות השנייה מחייבות שידור נקי מתכנים מסיתים לגזענות, לאפליה או לפגיעה ממשית בקבוצת בני אדם על רקע השתייכותם לאורח חיים מסוים ומחייבת ביטוי נאות והצגה הוגנת של דעות שונות, וקיימת חובה חקוקה ברורה ובולטת – איסור על תעמולה מפלגתית כלשהי (למעט תעמולת בחירות מותרת).

16. תנאי הרישיון של הנתבעת, נגזרים מן החובות החקוקות המפורטות בחוק הרשות השנייה וחוזרות עליהן:

16.1 סעיף 3.1 ו-3.4 לרישיון מחילים את חוק הרשות השנייה על הרישיון ואף בסעיף 3.4 לרישיון נקבע כי "הוראות החוק, התקנות.... ייראו כחלק בלתי נפרד מרישיון זה"

16.2 בסעיף 4.7 לרישיון נקבע כי: "בקבלת הרישיון מקבל עליו בעל הרישיון לנהוג על פי כל האמור בו והוא מנוע מלטעון כל טענה כנגד האמור בו".

- 16.3 סעיף 13 לרישיון קובע הוראות ביחס לתוכן השידורים ומפנה אל סעיף 5 לחוק הרשות השנייה, בו נקבע בין היתר האיסור על שידורים אסורים (כהגדרתם בסעיף 46 לחוק – ראה לעיל).
- 16.4 סעיף 16.1 לרישיון קובע מפורשות כי **"בעל רישיון לא ישדר שידורים... האסורים לשידור על פי החוק"**
- 16.5 סעיף 18 לרישיון קובע את סמכות המועצה לבטל / להגביל / לצמצם רישיון על פי סעיף 37 לחוק.
17. אם כן, החובות החקוקות המטילות על הנתבעת חיוב לשדר שידורים מאוזנים, הוגנים המציגים את כלל הדעות מצד אחד, ואיסור מפורש לשדר שידורים שיש בהם הסתה כנגד קבוצת אנשים, מעוגנות בחקיקה וברישיון מכוחו פועלת הנתבעת. כפי שיוצג להלן, בתובענה זו, הנתבעת הפרה את החובות המוטלות עליה באופן העולה כדי הפרת חובה חקוקה.

ד. הנתבעת מסיתה באופן בוטה בערוץ 14 נגד חיילי צה"ל

18. במסגרת שידוריו מסית ערוץ 14, באופן בוטה ומחפיר, כנגד חיילי צה"ל. להסתה זו יש דוגמאות רבות, אשר רק חלק מהן מובא להלן:
19. יותם זמרי פרשן בערוץ 14: **אני ממליץ לאחים לנשק** (תנועה א-פוליטית של חיילי מילואים מיחידות מיוחדות ל.ל.) **לגדל שפם קטן... אני לא מבין למה השלטים שלהם לא בגרמנית.** "זמרי משווה את טובי לוחמי צה"ל לנאצים.
20. שמעון ריקלין, פרשן בערוץ 14, על "אחים לנשק": **"אשמח לתרגום הצעקות שלהם לגרמנית... פלוגות הסער עם קלשונים... חברות גזענים אנטישמית."** גם בעיני ריקלין לוחמי צה"ל הם נאצים.
21. יותם זמרי על ה"אחים לנשק": **"לא מבין למה הקריקטורה וגם השלטים בהפגנה הם בעברית ולא בשפת המקור גרמנית. לפחות אם אתם הולכים על הקמפיין של דר שטימר תלכו על שפת המקור."**
22. והנה, ביום 3.6.2023 נפלו על משמרתם שלושה חיילי צה"ל בגבול מצרים. הסתת הערוץ נגד חיילים אלו חצתה בבטות קווים אדומים. כך נאמרו הדברים בערוץ 14, בתכניתו של בועז גולן, "ארבע" ביום 4.6.2023, שעה שחיילי צה"ל הובאו למנוחות:

"הלל ביטון רוזן, כתב הערוץ לענייני צבא וביטחון: בוא, גם את זה צריך לשים על השולחן: לוחם ולוחמת. לבד, 12 שעות, בלילה.
בועז גולן: בבוטקה מטר על מטר, אני יודע כמה זמן.
הלל ביטון רוזן: מראש יש פה טעם לפגם, אם כבר בחרתם לשים שם גזוד מעורב.
בועז גולן: לא רק טעם לפגם. יש פה חוסר מקצועיות, יש פה זלזול בערכי הצבא. יש פה אג'נדות שמאל מטורפות, כל זה שיש פה, כל הטרורף יש פה, אנחנו פשוט פוחדים להגיד את זה כי חיילים נהרגו, זה גורם לפגיעה בחיילים."

23. כך יושבים באולפן 14 עובדיו ומסיתים נגד חיילי צה"ל, בכלל אלו שטרם יבש על מדיהם הדם. זאת, בשעה הנוראה ביותר ליקיריהם.

24. נציין עוד, שבאותו יום ועל רקע אותו אירוע נורא, הסית פרשן אחר של הערוץ, מר קאפח, כנגד לוחמי יחידת 8200, היחידה הגדולה בצה"ל, כשקבע כי "שלושת ההרוגים אלו לא כאלו ששירתו ב – 8200 ולא אלו שניסו להשביט פה את המדינה. שימו לב מאיפה הם מגיעים..."

25. הפרשן הבכיר בערוץ, ינון מגל, התבטא בערוץ בעניין טרגי זה, בתוכנית הפטריוטים, כי "אני שומע על אווירת פארטיה, מסיבה, גם בגדודים האלה..." לשון אחר – החייל והחיילת חגגו ב"בוטקה" הקטן וסיימו את חייהם בארונות קבורה, שכן זו הסיבה וזה המסובב בעיני מגל, שהתפטר כזכור מן הכנסת בשנת 2015, על רקע טענות להטרדה מינית, בהן הודה מגל.

26. כך הדבר בהתבטאות של מר זמרי, פרשן הערוץ, על לוחמים שנטלו חלק בהפגנות נגד המהפכה המשטרית, לפיה "האנשים האלה כל כך פנאטים ומתעבי נתניהו והמחנה שלו, שאם הוא ייקח אותנו למלחמה מול איראן אני לא בטוח בצד של מי הם". לשון אחר – חילי צה"ל אינם רק נאצים, הם בוגדים.

27. אין זה פלא כלל, כי הסתה חסרת תקדים זו, בה ערוץ 14 רוקד על דם החיילים שנפלו בהגנה על גבולות המדינה, הביאה לגל תלונות למאסדר של ערוץ 12, היא הרשות השנייה.

28. לשכת נציב פניות הציבור ברשות השנייה השיבה לאחד הפונים, כי התקבלו אצלה מעל ל- 3,000 תלונות בעקבות השידור המנוי לעיל, וכי "בפניות הרבות נטען כי הדברים שנאמרו על הלוחם והלוחמת שנהרגו יממה קודם לכן ואשר עדיין לא נקברו היו פוגעניים, מבזים ומשפילים. עוד נטען כי הרמיזות לכך ששניהם שהו במשך שעות ארוכות בעמדת שמירה קטנה תוך רמיזה לקשר אינטימי ביניהם שפגע בערנותם, הייתה מבישה. פונים אחרים טענו כי מדובר בזלזול בכבוד המת."

29. הנציב ציין עוד כי התלונות מובנות לו לחלוטין וכמובן כי יש בהן ממש, כך :

כאמור צפיתי בתוכן עליו הלנת: הדוברים באולפן אמנם הביעו את עמדותיהם במסגרת חופש הביטוי אך אמירותיהם ורמיזותיהם היו לטעמי מבזים ופוגעניים. ביקורת על תפקודם של אירגונים שונים בישראל בהם צה"ל היא לגיטימית אך עליה להיות לטעמי לגופו של עניין ולא לגופו של אדם. אמירות פוגעניות על חיילי צה"ל שנפלו במשימת הגנה על אזרחי ישראל ואשר טרם נקברו הן לא ראויות ואין להם מקום בכלל ועל מסך הטלוויזיה בפרט. אם יש ביקורת על תנאי השירות של החיילים כמו במקרה זה, היה מקום להפנות אותה אל צה"ל ולא אל הקורבנות עצמם. הרמיזות לקשרים לא ראויים בין החיילים שבאו על חשבון ערנותם היו מבישות ועל הגורם המשדר היה להימנע מלשדר אותן. האמירות הנוספות לפיהן קיומו של הגדוד המעורב נובע "מאג'נדות של השמאל" לא היו ראויות ואף פוגעניות. אני קורא לגורם המשדר לקיים ברור בנושא ולפעול בנחרצות כנגד אמירות פוגעניות מסוג זה.

מהגורמים המקצועיים ברשות השנייה נמסר כי בתום בדיקה הוחלט לפתוח בהליך של הפרה לכאורה כנגד הערוץ המשדר.

עותק מתשובת נציב הקבילות אצל המאסדר הרשות השנייה מצורף לתביעה זו **כנספת 1**.

30. דומה שדברים אלו מדברים, או שמא נאמר - צועקים, בפני עצמם.

31. יצוין, כי רישיון הנתבעת קובע כי בעל הרישיון אחראי לפקח באופן שוטף על כל עובדיו, שלוחיו וכל מי שנוטל חלק בביצוע שירותי הרישיון מטעמו או בעבורו וחייב לוודא כי אין בפעולותיהם הפרה של הרישיון, חוק הרשות השניה וכללי המועצה או כל דין אחר.

32. יאמר עוד, כי הנתבעת מחויבת לשדר שידורים פלורליסטיים. בתא (י-ם) 18-06-37365 תל"ם התנועה ליהדות מתקדמת בישראל נ' חברת ערוץ ישראלי יהודי בע"מ (נבו, 10.1.2023) נאמר בעניינו של ערוץ 14 :

"הנה כי כן, לנתבעת בפירוש לא ניתנה "ייד חופשית" להקים ערוץ תקשורת מסחרי כאוות נפשה במסגרתו היא חופשיה לשקול שיקולים מסחריים גרידא, אלא נקבעו לה כללים, גבולות וקווים מנחים להקמת הערוץ ולהפעלתו – באופן המכוון ומכתיב את פעילות הערוץ. הנתבעת נדרשה על פי רישיון השידור לבנות ולתכנן באופן אקטיבי את תכנית ואופי שידוריה באופן מגוון ופלורליסטי, כך שישמע קולם גם של קבוצות אחרות ושונות מקול הרוב האורתודוכסי."

33. חרף האמור לעיל, הדיר ערוץ 14 מתכנני קולות המזוהים עם הצד השמאלי של המפה. לא זו שהדיר אותם בלבד, אלא שאף נתן בהם סימנים. כך, לשם הדוגמא, פרשן נוסף של הערוץ, מר ארי שמאי, התבטא כך: "אני לא מתפלא על האנשים האלה שמדברים על אחדות העם ופילוג העם, הם נכדיהם וניניהם של בני הבליעל מגטו ורשה, שסרבו להילחם הנאצים בגלל הסכם מולוטוב ריבנטרופ, אני מדבר על עובדות."

34. על אילו עובדות מדבר "הפרשן" אין לדעת כמובן, שכן הסכם ריבנטרופ מולוטוב נכרת בין רוסיה לגרמניה הנאצית בשנת 1939, בעוד שהמרד בגטו ורשה פרץ בשנת 1943. ההסתה עם זאת – ברורה לחלוטין.

35. והנה, אותו פרשן עצמו, התבטא באופן מחפיר גם ביום 30.7.2023, במסגרת תכנית "הפטרייטים" של ערוץ 14, שם ציין כי "הגיע הזמן לשחרר את יגאל עמיר", לקול תשואות הקהל. אמירה זו, חמורה מאין כמותה, זכתה לתהודה רחבה בישראל. כך לדוגמא, נראו הדברים באתר Ynet <https://www.ynet.co.il/entertainment/article/h1tnpnvjn>

קרא לשחרור יגאל עמיר בערוץ 14, וזכה למחיאות כפיים

פאנליסט "הפטרייטים", עו"ד ארי שמאי, אמר בשידור כי "הגיע הזמן לשחרר את יגאל עמיר", וזכה למחיאות כפיים בקהל לצד התנערות מחברי הפאנל. ערוץ 14: "הדברים החמורים משקפים את דעתו בלבד. הוא לא יוזמן יותר"

23:06 | אתמול | רן בוקר

באתר ישראל היום <https://www.israelhayom.co.il/culture/tv/article/14445702>

פארסה בערוץ 14: ארי שמאי קרא "לשחרר את יגאל עמיר" - זכה למחיאות כפיים

הפאנליסט של ערוץ 14 קרא לשחרר את רוצחו של ראש הממשלה יצחק רבין ועורר סערה. בערוץ הגיבו: "הדברים משקפים את דעתו בלבד, שמאי לא יוזמן יותר להופיע בתכניות הערוץ". גנץ: "ערב עצוב מאוד ומעורר דאגה"

ערן סויה

00:14, 31/7/2023, עודכן 22:54, 30/7/2023

באתר מעריב <https://www.maariv.co.il/news/politics/Article-1026501>

חדשות מהארץ והעולם פוליטי-מדיני

"אמירה הזויה, ערב עצוב": גינויים מימין ומשמאל לקריאתו של ארי שמאי

במערכת הפוליטית גינו בחריפות את דברי של עוה"ד שעורר סערה בשידור בתכנית "הפטריוטים" בערוץ 14. השר קיש: "יגאל עמיר לא מתנקש, הוא רוצח מתועב"; ליברמן: "דבר נוראי"

מעריב אונליין 103FM 09:18 31/07/2023 2 דק' קריאה

36. ועוד ועוד כמובן. ואולם פרשן זה, שלכאורה הושעה מיד מתפקידו, הושעה כבר בעבר על ידי ערוץ 4, לאחר אמירה מקוממת אחרת, ולאחר מכן הוחזר לשדר דברי ההסתה שלו בערוץ, משל לא היו דברים מעולם.

37. בפרשת תל"ים הנזכרת לעיל דן בית המשפט בעניין דומה לענייננו ומצא כך:

"בעניין זה אני סבור כי חלה על הנתבעת חובה לתת ביטוי הוגן גם להשקפת עולמן של התובעות בשידורי הערוץ, ואין בידי לקבל את טענת הנתבעת לפיה לא חלה עליה חובה לשלב בשידוריה תכנים רפורמיים, קונסרבטיביים ופלורליסטיים... מסקנתי זו מבוססת בראש ובראשונה על המסמך המכונן מכוחו הוקם הערוץ ומכוחו פעלה הנתבעת – הוא רישיון השידור. רישיון השידור, אשר חלקים רלוונטיים ממנו צוטטו בהרחבה לעיל, קבע במסגרתו, במפורש, את אופי הערוץ שיוקם על ידי הנתבעת ואת אופי השידורים שיכללו בו, תוך התייחסות לתוכן השידורים ולמתכונתו. בתוך כך, קבע רישיון השידור כי על הנתבעת לנהוג באופן פלורליסטי, תוך התחשבות בהווייה התרבותית והחברתית של הציבורי היהודי "על כל מרכיביו, זרמיו וגווניו, במדינת ישראל ובתפוצות" (ס' 29.2 לרישיון); כן נקבע כי על הערוץ לתת במה לאמנים וליצירות, כמו גם לכלול מגוון של תכניות התואמות את אופיו וייעודו האמור של הערוץ (ס' 29.3 ו-29.5 לרישיון); כן נקבע כי בשידורי הערוץ נדרש לתת ביטוי להשקפות השונות והרווחות בחברה הישראלית על כל מרכיביו וגווניו...

עוד נקבע באשר למתכונת ואפיון הערוץ כי על הנתבעת לתת "ביטוי למגוון דעות, גישור וזרמים שונים בציבור, לאורך הקשת הדתית-חילונית: עדות, מסורות, גברים ונשים, וותיקי ועולים חדשים, תושבי הפריפריה והכרך, זרמים ותנועות...תוך הקפדה על דיון פלורליסטי, בו יינתן ביטוי למגוון השקפות בחברה ולבעלי תפיסות מנוגדות"

38. עוד קבע שם בית המשפט, ואנו נחרה נחזיק אחריו, כי החובה שחלה על הנתבעת להציג עמדות מגוונות בשידוריה נובעת מכל שערור שידור הינו משאב ציבורי שהוקצה לה מטעם מדינת ישראל (משרד התקשורת) המופנה אל כלל הציבור בישראל ובעולם. משמע, גם אלמלא הוראותיו המפורשות של רישיון השידור, מעצם העובדה כי הנתבעת קיבלה לידיה מהמדינה זכות מונופוליסטית על משאב ציבורי, חלה עליה חובה לתת במסגרתו מענה, ולמצער התייחסות נאותה, לקהל צופי הערוץ בארץ ובעולם, כאשר ברי כי לא כולם מחזיקים בהכרח באותן דעות אורתודוקסיות בהן מחזיקה הנתבעת. אלא מאי, הנתבעת מסיתה במפגיע נגד חברי הקבוצה כמתואר לעיל.

ה. המסגרת הנורמטיבית ועילות התביעה

עולת הרשלנות

39. יסודותיה של עולת הרשלנות, המעוגנת בהוראות סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין, הם אלה: חובת זהירות, התרשלות (הפרת חובת הזהירות), נזק וקשר סיבתי בין ההתרשלות ובין הנזק. ככל שהדברים אמורים ביסוד הראשון – הלכה ידועה היא כי נוהגים לחלקו לשתי בחינות:

„[...] האחת, אם בין סוג המזיקים, אליו משתייך המזיק, לבין סוג הניזוקים, אליו משתייך הניזוק, קיימים יחסי רעות' לעניין סוג הפעולות, אליו משתייכת פעולת המזיק, ולעניין סוג הנזקים שגרם המזיק [...] ניתן לכנות חובה זו כחובה מושגית. [...]

„[...] האחרת היא, אם בין המזיק הקונקרטי לבין הניזוק הקונקרטי קיימת חובת זהירות לעניין הפעולות שהתרחשו בפועל לעניין הנזק שנגרם בפועל. ניתן לכנות חובה זו כקונקרטית. הבחינה הראשונה היא מושגית וכללית. הבחינה השנייה היא פראגמטית וקונקרטית [...]. שתי הבחינות גם יחד נערכות עלפי מבחן הצפיות. השאלה היא, מה אדם סביר יכול היה לצפות (כאפשרות פיסית) או צפה הלכה למעשה [...], ומה אדם סביר צריך היה לצפות (כקטיגוריה נורמטיבית) [...]. במסגרת עולת הרשלנות אין דורשים, בדרך כלל, מאדם לצפות את שאינו ניתן לצפייה (במישור הפיסי), אם כי דורשים ממנו לצפות את שניתן לצפייה. עם זאת, עשויות להיות נסיבות עקרוניות, בהן הדין מבקש לצמצם את האחריות, ועל יסוד שיקולים של מדיניות משפטית, עשוי להגיע למסקנה, כי אף שסיכון מסוים ניתן לצפייה (כאפשרות פיסית), אין לדרוש צפייה זו (כקטיגוריה נורמטיבית). [...]”

ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' גורדון, פ"ד לט(1) 113, 128–129 [1985].

40. מערכת היחסים בין הנתבעת, המנהלת ערוץ ציבורי, ובין צופי הערוץ, היא מערכת יחסים המטילה חובה מושגית וקונקרטית ברורה.

41. הפרת חובת הזהירות הינה ברורה ועולה מכך שהנתבעת נתנה במה לעובדים וקבלני משנה שהופיעו בערוץ, אפשרה להם לבצע הסתה גורפת נגד חיילי צה"ל.

42. אגב כך נציין כי סעיף 12 לפקודת הניזקין (נוסח חדש) מורה ש"המשתף עצמו, מסייע, מייעץ או מפתה למעשה או למחדל, שנעשו או שעומדים להיעשות על ידי זולתו, או מצווה, מרשה או מאשרר אותם, יהא חב עליהם." ראו גם חבות מעביד למעשי עובדיו וחבות שולח למעשי שלוחיו, כמפורט בסעיפים 12 ו-13 לפקודת הניזקין, בהתאמה.

1. הפרת חובה חקוקה

43. סעיף 63 לפקודת הניזקין מורה כהאי לישנא:

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.
(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

44. לעוללת הפרת חובה חקוקה חמישה יסודות (ראה ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש פ"ד לז (1) 113, בעמ' 139): (א) קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק (ב) החיקוק נועד לטובתו של הניזוק (ג) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו (ד) ההפרה גרמה לניזוק נזק (ה) הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזקים אליו נתכוון החיקוק

45. הנתבעת הפרה את החובות המוטלות עליה על פי חוק הרשות השניה ככלל ועל פי הרישיון שניתן לה בפרט, בכללן האיסור על הסתה וגזענות.

46. החיקוק נועד כדי להגן על אזרחים כמו התובע: החיקוק נועד להגן על ערכים דמוקרטיים מרכזיים של שוויון, של הזכות לשימוש שווה במשאב ציבורי, של איסור אפליה, ואיסור על הסתה וגזענות – מכל סוג.

47. דוגמאות רבות לחד ממדיות של ערוץ 14 הובאו במסגרת מב"ר 1-25 יש עתיד בראשות יאיר לפיד נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ (פורסם בנבו, 13.10.2022), בכלל זה דיווח על הפגנה בכיכר הבימה שם ביקר מנחה בערוץ את חברת הכנסת לשעבר לימור לבנת על כך ש"התחילה ללכלכך על טלי גוטליב שלנו, שנבחרה לרשימת הליכוד".

48. בתוכנית אחרת המתוארת במסגרת החלטה זו שניתנה על ידי כבוד השופט עמית צוין, כי התארח ח"כ מאי גולן מן הליכוד והמנחה בועז גולן קרא: "בואו לפחות לקלפי... פתק אחד, אם אנחנו לא מנצחים בבחירות, לא מגיעה לנו מדינה." עוד דוגמא שצוינה בהחלט כבוד השופט עמית היא מראיון שנערך עם השר לשעבר מהליכוד אלי כהן, בו נשאל על ידי המגישה: "איך אנחנו פורצים את הסטגנציה שלפעמים אנחנו יורדים ל – 59 מנדטים?".

49. בהחלטה עוד נאמר כי: "העתירה מפרטת דוגמאות רבות שבהן מצוטטים שידורי הערוץ או פרסומיו ברשתות החברתיות, כאלה התוקפים את ראש הממשלה (לפי ל.ל.) ואת המועמדים ברשימתה של העותרת, כולל פינה קבועה בשם "הלפייד הלילי" בתכנית "הפטרייטים" שמטרתה היא לפגוע במעמדו של ראש הממשלה."

50. לבסוף נביא עוד מדבריו של כבוד השופט עמית באותו עניין, תפוחי זהב במשכיות כסף: "כאשר חברי הפאנל מפרכסין זה את זה, מסכימים זה לדעתו של זה, ו"מרימים" האחד לשני ללא קול נגדי בעל משקל אפקטיבי; כאשר העיתון או ערוץ התקשורת אינו נותן בימה של ממש או מיקרופון למראיין מהצד השני של הקשת הפוליטית; כאשר הערוץ מרומם רשימה פלונית או אישיות אלמונית, או נלחם במתנגדיהן ונמנע כליל מהשמעת ביקורת כלפיהן..."

51. בעניין זה נזכיר מושכלות ראשונים, כפי שעלו עלי כתב בבג"ץ 8707/98 דוד אלהרר נ' יצחק טוניק – מפקד גלי צה"ל (פורסם בנבו, 30.6.2010):

"גרעינה של תורת ההגינות בשידורים טמון, אפוא, בחשיפה המלאה והפתוחה של מגוון הדעות וההשקפות בגדרו של חופש הביטוי הדמוקרטי, תוך קיום ערך השוויון בשידורים. תכליתה של תורת ההגינות היא להבטיח "שוק רעיונות" חופשי, המשקף באופן ראוי ושלם את מגוון הדעות בנושא העומד לדיון, תוך הצגת הזוויות השונות של הסוגיה, ושמירה על איזון בהצגתן. לצורך השגת האיזון, מתחייב שוויון בשידורים בין בעלי הדעה וההשקפה (בג"ץ 10182/03 ח.ל. חינוך לשלום בע"מ נ' רשות השידור, פ"ד נט(3) 409, 416ג (2004); פרשת המפקד הלאומי, פסקה 40 לפסק דינה של השופטת נאור).

לדוקטרינת ההגינות בשידורים משקל מיוחד בגופי שידור ציבוריים. רשות השידור, והתחנות הכפופות לפיקוחה, הינם גופים ציבוריים שלחובת ההגינות בשידורים מעמד מיוחד במסגרתן. סעיף 4 לחוק רשות השידור מעגן את עקרון הבטחת השידור המהימן, שאיננו אלא ביטוי לדוקטרינת ההגינות בלבושה הסטטוטורי. החובה להבטיח שידור מהימן מושפעת גם מן התפיסה כי אמצעי התקשורת הציבורי הוא רכוש של הציבור ואיננו רכוש של פרט כלשהו (בג"ץ 1/81 שירן נ' רשות השידור, פ"ד לה(3) 378, 365 (1981)); גורם התקשורת המקצה "במה ציבורית" להשמעת דעות והשקפות חייב בחובת ההגינות והשוויון בשידור. הוא מחוייב לעקרון תום הלב, הסבירות, והעדר ניגוד העניינים. עליו להבטיח שוויון הזדמנויות בשידור והעדר הפלייה בשיח הציבורי, ולמנוע השפעה בלתי הוגנת על ציבור המאזינים (בג"ץ 2888/97 נוביק נ' הרשות השנייה, פ"ד נא(5) 193 (1997))."

ז. הנזק שנגרם לתובע בפרט ולחברי הקבוצות בכלל

52. בתצ (ת"א) 10172-06-12, יעלה ציטרין נ' קווי חופשה בע"מ (פורסם בנבו, 1.6.16) נקבע בשאלת הנזק הכרוכה בטבורה לפגיעה באוטונומיה, כי:

"עתה יש לדון בשאלת הנזק. כזכור המבקשים טוענים לפגיעה באוטונומיה של הפרט ולעגמת נפש. בפרשת ראבי (פסקה 40) קבעה כבוד השופטת אסתר חיות:

אכן ראש הנזק של פגיעה באוטונומיה מגולם בשלילת כוח הבחירה מן הנפגע הכרוכה ברוב המקרים באי גילוי של עניין מהותי לאותו נפגע. על כן, ולמצער ככל שהדבר נוגע לתובענות ייצוגיות, מותר אף להניח כנקודת מוצא לצורך הערכת הנזק הלא ממוני שנגרם למי שפגעו כך באוטונומיה שלהם, כי כתוצאה מאותה פגיעה הם חשים רגשות של כעס, תסכול ועלבון (בעוצמה כזו או אחרת על פי הנסיבות הקונקרטיות של המקרה). רגשות אלה שנגרמו כתוצאה מהתנהגות המזיק מצדיקים פיצוי בגין נזק לא ממוני. אולם אין מדובר בחזקה חלוטה לפיה התעוררו אצל הנפגע רגשות כאלה בכל מקרה שבו התרחשה פגיעה באוטונומיה. לכן באותם המקרים אשר בהם יעלה בידי המזיק להוכיח כי אף שבהתנהגותו של מן התובע או מחברי הקבוצה את כוח הבחירה, נותרו אלה שווי נפש ואדישים לכך, כי אז ניתן לקבוע שהם אינם זכאים לפיצוי בגין ראש נזק זה משום שלאמיתו של דבר ואף שכוח הבחירה נשלל מהם לא נגרם להם כתוצאה מכך נזק לא ממוני. מגישתי זו לפיה הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה ניתן בשל נזק תוצאתי סובייקטיבי המתבטא בתחושות של כעס, תסכול ועוד כיוצא באלה תחושות שליליות שמעוררת התנהגותו של המזיק, נובעת מסקנה נוספת והיא – כי אין מקום לפצל את הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה מן הפיצוי בגין עוגמת נפש ותחושות שליליות שנגרמו לנפגע בגין אותה פגיעה (להבדיל מראש נזק לא ממוני המסב עצמו על פגיעות אחרות באותה תביעה).

[...]

53. בתצ (ת"א) 32117-08-16, נורית הפטר גילמור נ' הנסיך מפעל ליצור טחינה בע"מ (פורסם בנבו, 26.2.19) נערך ניתוח מקיף של עילת הפגיעה באוטונומיה במסגרת הליך ייצוגי. נאמר שם כי :

"הפגיעה באוטונומיה של הצרכן בגין "הטעייה צרכנית", משמעותה היא נזק תוצאתי שבא לידי ביטוי בתחושות שליליות כתוצאה משלילת כוח הבחירה של הנפגע בשל הטעייה, או בשל אי גילוי עניין מהותי הרלבנטי לעסקה. פגיעה זו מוכרת כיום בפסיקה כראש נזק המקיים עילת תביעה, לרבות בהליך ייצוגי"

54. בתצ (מרכז) 16584-10-11 רונית פלג נ' פריגו ישראל פרמצבטיקה (פורסם בנבו 17.5.15) קבע כבוד השופט גרוסקופף, דברים היפים מאוד לענייננו, כך :

"שילוב המאפיינים הללו מביא לכך שהמסקנה הלכאורית כי הפגיעה באוטונומיה של המטופלים לוותה, בנסיבות הפרשה בה עסקינן, ברגשות שליליים מצד המטופלים, מתבקשת מאליה."

55. הנתבעת פגעה באוטונומיה של חברי הקבוצה, בכך שעוררה אצלם רגשות חרדה, תסכול, זעם וחוסר אונים.

56. תנועת "הדגל" שהתובע עומד בראשה יזמה פרסום של כוונת התובע להגיש תביעה ייצוגית נגד הנתבעת, כדי ללמוד האם אכן קיימת קבוצה גדולה של אנשים שנפגעו מההסתה על ידי הערוץ. בתוך מספר ימים חתמו מעל 3,000 אנשים על בקשה להימנות על הקבוצה שנפגעה ולמעלה מ – 2,000 אנשים רשמו לתנועת הדגל מדוע לשיטתם יש לתבוע את הערוץ.

עותק מקובץ המכיל את תגובות הצדדים מצורף לתביעה זו כנספח 2.

57. התובע מעריך את הנזק שנגרם לו, ולכל אחד מחברי הקבוצה הראשונה המנויה לעיל, בסך 1,000 ש. הערכה זו נשענת על שיעור הרגשות השליליים שחשו חברי הקבוצה כתוצאה מן ההסתה בערוץ 14 נגד חיילי צה"ל.

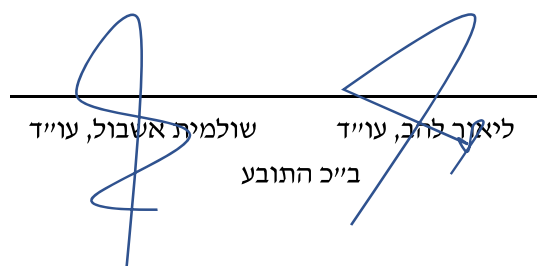
ח. כללו של דבר

58. ביום 5.6.2023 פנה התובע למשיבה בפניה מקדימה, אולם פנייתו לא נענתה כלל.

עותק מן הפנייה המקדימה מצורף לתביעה זו כנספח 3.

59. לבית המשפט הנכבד זה הסמכות העניינית לדון בתביעה זו על פי סכום התביעה, וסמכות מקומית על פי מיקום משרדיה הראשיים של הנתבעת.

60. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת במלוא סכום התביעה וכן לחייבה בהוצאות תביעה ייצוגית זו לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ כחוק.

ליאור להב, עו"ד
שולמית אשכול, עו"ד
ב"כ התובע